

РЕШЕНИЕ

№ 6525

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6420** по описа за **2023** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. Д. Ц., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес]08, и със съдебен адрес [населено място], [улица], вх.А, ет.4, ап.18, чрез адв. В. А., срещу Решение № 1669 от 10.04.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 134-и състав по нахд № 5167/2022 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-002731 от 10.03.2022 г., издадено от началник група в отдел "Пътна полиция" (ОПП) при СДВР, с което на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл.6, т.1 ЗДвП и са му отнети 8 контролни точки на основание Наредба № Из-2539/2012 г. на МВР.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и неправилно установена фактическа обстановка. Касаторът оспорва описаната в НП и потвърждаващото го решение на СРС фактическа обстановка. Твърди, че при движението му от [улица]за включване по [улица]нямало светофарна уредба, а единствено пътен знак, с който той съобразил поведението си като участник в движението. С аргумент от санкционната норма на

чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП сочи, че същата не предвижда отнемане на контролни точки, а единствено – налагане на административно наказание „глоба“. Касаторът претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба началник група в отдел “Пътна полиция” при СДВР не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна, а обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 10.04.2023 г., постановено по нахд № 5167/2022 г., СРС, НО, 134-и състав, е потвърдил НП № 22-4332-002731 от 10.03.2022 г., издадено от началник група ОПП при СДВР, с което на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП на Г. Д. Ц., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл.6, т.1 ЗДвП и са му отнети 8 контролни точки на основание Наредба № Из-2539/2012 г. на МВР.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Н. Д. С. и писмените доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл.42 и чл.57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения. Установил е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

От материална страна съдът е намерил, че жалбоподателят е осъществил визираното в АУАН нарушение на чл.6, т.1 ЗДвП, доказано чрез показанията на актосъставителя. Наложено наказание намерил за съответно на фиксирувания размер в чл.183, ал.5, т.1 ЗДвП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Вменената за нарушена норма на чл.6, т.1 ЗДвП урежда императивно задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. В случая, на касатора е наложено наказание за това, че на 06.02.2022 г., около 11:11 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [улица], управлява лек автомобил К. СЕЕД, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Уелюу 333“ АД, като на кръстовището с [улица], приближава и преминава на забранен червен сигнал на светофарната уредба, работеща в нормален и изправен режим. Водачът бил сам в автомобила.

Значението на регулирането на движението на ППС със светлинни сигнали е уредено в чл.31, ал.7 от Правилника за приложение на ЗДвП и чл. 7, т. 1, б. "б. " от Наредба №

17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали. Забраната за преминаване на червен сигнал, освен нормативно установена, е и общоизвестна. Защитата на касатора е, описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не съответства на действителната. Във писмено възражение по чл.44, ал.1 от ЗАНН Ц. поддържа, че се е движел по [улица]и направил десен завой по бул. „Б. III-ти“ с посока към [улица]. За доказване на твърденията си прилага разпечатка от Г.-система. Дори да се приемат за достоверни, тъй като многократно приложените разпечатки не съдържат регистрационен номер на лек автомобил, следва да се отбележи, че този документ по никакъв начин не указва посоката на движение на автомобила. В този смисъл, твърденията на актосъставителя и на наказаното лице относно посоката на движение са противоположни. В АУАН, съответно в НП, е отбелязана посока на движение по [улица]към [улица]и преминаване на кръстовището с [улица]. Твърденията на Ц. са за обратна посока на движение - по [улица]и десен завой към бул. „Б. III-ти“. Приложената разпечатка от Г.-система не доказва посока на движение на автомобила, поради което правилно и обосновано не е кредитирана от районния съд. При недоказаност от страна на касатора на твърдяната посока на движение, неотнормосимо се явява и доказателственото му искане да се изиска от Столична община схема на светофарната уредба и пътните знаци в процесния участък, от която да се установи, че „при включване в движението от [улица]по бул. „Б. III-ти“ има единствено знак, но няма светофарна уредба“.

Актосъставителят С. е свидетел – очевидец на нарушението. Макар, с оглед на служебната си натовареност, да не установява в детайли конкретното нарушение, той е категоричен относно посоката на движение на автомобила: „Щом тази посока на движение е записана в АУАН, значи в тази посока сте се движел“. В допълнение свидетелят посочил, че на мястото, на което е извършено нарушението, минават по 3-4 автомобила на червено. Като причина за това посочил наличие на пешеходен светофар, с което категорично се установява наличието на светофарна уредба, респ. се опровергава защитната теза на лицето за липса на такава. Според свидетеля, полицейският автомобил бил на самото кръстовище, от където нарушението било ясно видимо. Обосновано районният съд е кредитирал показанията на актосъставителя като очевидец на нарушението, които от своя страна установяват фактическата обстановка и доказват вмененото нарушение.

Административното наказание за нарушението е в законоустановен, фиксиран размер – глоба от 100 лв. съгласно чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП. Неоснователно касаторът поддържа, че санкционната норма не предвижда отнемане на контролни точки. "Отнемането на контролни точки" не представлява наказание по смисъла на чл. 13 от ЗАНН, нито има характера на принудителна административна мярка, а е само средство за отчет. В наказателното постановление се посочва конкретният брой отнети точки, т.е. само се констатира последицата, но отнемането не съставлява самостоятелно наказание, нито е принудителна мярка на контролните органи. Отнемането е последица от извършеното нарушение, която по силата на законовата делегация в чл. 157, ал. 3 от ЗДвП се урежда в подзаконов нормативен акт - Наредба № Из-2539 от 17 декември 2012 г. на МВР. Съгласно чл.6, ал.1, т.12 от наредбата (редакция към момента на извършване на нарушението) за преминаване при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването (чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП) се отнемат 8 контролни точки. Констатацията на първостепенния съд, че посоченият в НП брой на отнетите контролни точки съответства на нормативната уредба е правилна и

законосъобразна.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-град, XVIII-и Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 1669 от 10.04.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-и състав по нахд № 5167/2022 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.